

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

ăpare

in fie care **Duminecă.**

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu
P. Gârboviceanu
G. Coșbuc
General P. V. Năsturel
G. Adamescu
I. Ōtescu
P. Dulfu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Tendossiu
Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (îngă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesses și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, peri, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naltalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Dife rite ierburii alese, rădăcini, scôrțe, frunze, flori și semințe pentru cdiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de érnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayóne, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentóse care, prin rolul ce indeplinesc unele de fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritóre, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifóne, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectóre și sistematice irigatóre pentru Móșe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberóne, plosci și lighéne de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatóre, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dómne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverizatóre și vaporizatóre, preservative, suspensóre thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiú platină, faianță și porcelan, ochelari, fórfecl și clești, etc.

La cerere, expediază în orí-ce parte a Țărei, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, orí și ce fel de mărfuri din acéstă branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

A. S. R. Prințesa Elisabeta, Felicitări MM. LL. Regelui și Reginei (poesii). — A. S. R. Prințul Carol, Felicitare M. S. Reginei (poesie). — A. S. R. Prințesa Maria, Felicitare M. S. Reginei (poesie). — Cristian N. Tapu, Din Ieșle pe cruce. — N. Rădulescu-Niger, Topinamburii. — Sofia Nădejde, Cine fură aji un ou, mâne fură un bou. — D. Teleor, Poetul A. Hrișoverghi. — N. Stahlé, Asupra îngrijirii vitelor. — De la Corod, Inaugurare de monumente eroilor căzuți în războiul pentru neamărnare. — T., O carte folositoare. — I. C., De la un cerc cultural. — Informațiuni. — Bibliografii. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Biserica Krețulescu din Bucuresci. — Vornicul Iordache Krețulescu. — Domnița Safta fiica lui Constantin Vodă Brâncoveanu.

Cu o deosebită plăcere dăm publicității următoarele felicitări, considerându-le ca dovezi foarte îmbucurătoare de marea dragoste, cu care AA. LL. RR. Prințul Carol și Prințesele Elisabeta și Maria, vorbesc frumoasa noastră limbă. Ast-fel în 7 Aprilie a. c., cu ocaziunea serbării zilei nașterii M. S. Regelui, A. S. R. Prințesa Elisabeta felicită prin următoarele cuvinte pe Augustul Său Unchiu:

Iubite Unehiule!

Primăvara-i timp de flori,
 Dar și de mândre sărbători,
 Dintre cari, cea mai iubită,
 Este ziua T-a dorită,
 În care noi cu drag venim,
 Ca din suflet să-Ți dorim:
 «Să trăești mulți ani senini
 Și de fericire plini!»

ELIȘHEBETA (1).

* * *

La 24 Aprilie a. c., fiind ziua onomastică a M. S. Reginei, A.A. LL. RR. felicitare pe Augusta lor Mătușe, prin următoarele cuvinte:

Iubită Mătușe!

Limba cea mai dragăstoasă,
 Cea mai dulce, mai frumoasă,
 Limba, care o iubesc
 Cu tot focul sufletesc,
 Este graiul românesc,
 Graiu în care se găsesc:
 Doinele fermecătoare
 Și de inimi răpitoare.
 În ăst graiu cu drag rostesc
 Și ce Ție îți doresc:
 «Bunul Dumnezeu Țe ție
 La mulți ani cu bucurie!»

CHAROL.

(1) A. S. R. Principele Carol, fiind suferind în această zi, n'a putut felicita personal pe Augustul său Unchiu.

Iubită Mătușe!

De-aș avea o liră cu coarde fermecate,
 Aș cânta iubirea-Ți și-a Ța bunătate,
 Ce le porți în suflet cu imbelșugare
 Pentru-a noastră țară și a ei înălțare;
 Dar, în lipsa lirei, am a mea iubire,
 Ce-Ți urează cumă prin viu-a-mi rostire:
 «Cerul să se îndure, mulți ani să Țe ție,
 Să mai cânti în versuri scumpa Românie!»

ЕЛИШВЕТА.

* * *

Iubită Mătușe!

Azi o pasăre măiastră
 Începă să-mi ciripească;
 Dară mult nu-mi ciripi,
 Ci se puse a-mi vorbi,
 Și cu drag privind la mine
 Mi-a zis, ca să viu la Ține,
 Să-Ți urez și eu azi Ție:
 «Tea mulți ani cu veselie!»

МНРИН.

DIN IESLE PE CRUCE.

ră pe la străja a treia din noapte. Aprinse sus pe boltă, luminau făcliile tăria, cu focul lor în veci nestins. În văzduh fierbere mare, pe pământ pace și liniște adâncă. Pe la cântători, păstorii din jurul Bethleemului, sculați din somn, își îndrumau în tăcere turmele la pășune prin văile și munții din apropiere.

Un pocnet înfiorător se aude de sus din înălțime. O dungă de lumină, în fășii aprinse, străbate cerul de la un capăt la altul. Pocnetul se subțiează în pâlpare de aripă. Legiune de îngeri sui și scoboră pe scări de aur, și în cor de dulci și vesele cântări, aduc pământului îmbucurătoare veste: «Christos se naște, popore, slăviți-L; Christos din ceruri în iesle se scoboră, norodelor, întâmpinați-L și vă bucurați, nemuri ale pământului!»! Celele într'aripate arată păstorilor înspăimântați Cetatea sfântă. «Nu departe de voi stă începutul și sfârșitul». La câți vă pași, Cel de o sfință cu Tatăl întrupatu-s'a ați dintr'o sfântă Feciora, nu în palatele cerului, ci jos pe pământ, într'o iesle de vite!»!

Veseli de cele auzite, ei își întorc blânda lor turmă spre locul unde se întâmplase minunea minunilor!

Doi erau păstorii, Tityrus și Menalcas, și, de pe drum chiar, până la locul de închinare, vioși, în glasuri de bucurie, în cântece de laudă, prea-măreau pe Cel venit în lume, pe Dumnezeu-Omul.

Cam ast-fel cântă cel d'întăiu și-i răspundeă tot în cântec tovarășul său.

TITYRUS. — O 'n veci nemărginită și nemăsurată bunătate dinvină! Ați, tu Dómne, și-ai adus aminte de pământul tău! Și nouă, unor păstori de nimic, ni s'a lăcut marea cinste, că îngeri, singuri nouă, ne-au arătat ieslea Dumneșeiescului prunc?

MENALCAS. — Da, așa este; noi cei d'întăi vedurăm pe trimișii Cerului cum sburau prin văzduh, cu aripă ca de foc; ba ce dic, i-am auzit cu urechile mele, spunându-ne vestea 'mbucurătoare.

TITYRUS. — Cerescul Tată ați și-a trimes din Inaltul țării, aici pe pământ, la noi, lume decădută, pe slăvitul său Fiș. La a lui nascere, va rade câmpul, va sălta văzduhul, cόμεle, munții și-or clăti, codrii și-or pieptănă pletele, rîurile vor curge în dulce susur, pe pământ pacea bine-cuvântată își va urdi cuibul.

MENALCAS. — Cel venit în lume astăzi ne va răscumpără din a noastre păcate, și pe Adam cu tot al lui nēm, din lanțurile lădului îl va scôte și în ceruri îl va aședă, căci:

Cel de mult așteptat, iată-l,
Din cer coborât de sus,
Din Feciora prea curată întrupatu-s-a Iisus!
Cu lumea lui cerescă pe noi el ne luminază
Și din Iad p'Adam și Eva, ce-au căzut, îi liberază!

TITYRUS. — Fericit pămînt, o de trei ori slăvit Bethleem! Cetate mică dar sfîntă, plină de nevinovăție. În tine își găsi sălaşul cel glăsuît de mult de prooroci. Pe tine împăratul luminiilor te alege ca cea mai vrednică de nesemuită cinste; mai vrednică de cît tiositele 'n bogății cetăți: Tyrul, Babilonul și îmbătrînitul Memfis!

Cu adîncă smerenie îți vom cînta ție imnul de slavă:

Mărit în veci ești Bethleem,
C'al lui Adam străvechiu blestem
Îl spală cel venit de sus
Cu-al său sânge sfânt Iisus!

* * *

La sînu-ți s'a coborît
Cel din veci proorocit,
Să te facă de poveste
Cel născut la tine 'n iesle!

MENALCAS. — Dar iată-ne acum ajunși, Tityre. Suntem la ușa peșterii de stuh, la ușa sfîntului locaș. Aide să intrăm, și, ingenuchind, să ne închinăm Dnmneșeiescului prunc. Cu rose, viorele, zambile și toporași, să î împletim un lăgăn ca de Zână din povești și cu mîndre cununii să-î îmbrobodim fruntea lui de rașe.

TITYRUS. — Adevărul ați ni s'a întrupat. În iesle, în fașă de paze, în scutice de fîn, gunguresce cu gingășie blîndul Iisus!

Dus pe gânduri, la capu-î stă, ingenuchiat, bătrînul Iosif. Veselă, lângă lăgănul Împăratului Luminelor, stă mama fără prihană.

Lângă iesle culcați staū boul și asinul:

Boul aburindu-l
Asinul 'ncălîindu-l

O prunc divin! Pe cît de veselă ți-e nascerea ta, pe atît de tristă și jalnică ți-e mórtea; pe atît de sublimă și strălucită ți-e învierea ta din mormînt!

Ca un taur la altar tu veși mugi, înjunghiat pe cruce; iar pe asin intrînd ca un împărat în marea Cetate a profeților, toți, cu mic, cu mare, în cale-ți vor ieși, și cu nevinovate cîntări te vor slăvi:

Osana întru cei de sus,
Lui Christos, Domnul Iisus!
Fie bine cuvântat
Cel de Domnul nouă dat;
Cel născut în Bethleem
Ați ne scapă de Blestem
Și p'Adam îl ia 'n Edem!

MENALCAS — Ochii tîi atît de stălucitori, limpedi ca seninul cerului, într'o di din ei, oh ce dic, va! de n'ar veni acea îndurerată di, din ei vor curge pârăle de sânge! Fruntea ta, învilită 'n zăbranicul de rașe, în acea di plină de chin și jale se va

întunecă, și vai! o cunună de spină va înghimpă capul Celui neîncăput de cer și pământ! Buzele tale, trandafirii primăverei vesele și rișetore, buzele tale—purpură de Tyr, de pe care vor sbură vorbele mai dulci ca mierea—, adăpate vor fi cu amară otravă: oțet și fier! O strălucitor obraz, de cât noroiu și scui-pat nu vei fi mânjit! O mână, o picioare sfinte, cu ce a-ți păcătuit, de veți fi ținute cu pirone atât de ascuțite? Iar tu, divine copil, cu surîsul pe buze, cu ochii spre cel ce te-a trimis, striga-vei, în acea țî de amarnic chin, de trei ori tristă pentru noi, de trei ori veselă pentru tine:

Când pe cruce restignit,
Cum Pilat a poruncit,
Cu pirone de oțel,
Ca să mori tu ușurel;
Cu pirone de argint,
Ca să mori tu ca un sfânt,

atunci, ruga-vei pe Tatăl Ceresc, fără să scoți un țipet, un suspin măcar:

Părinte din Ceruri, al meu Dumnezeu,
Primesce-ți pe Fiul și sufletul său!

TITYRUS.—Săracă peșteră! Așa te făcuși palat Dumnezeuesc! Prin al tău acoperiș de paie, prin podul de grații, îngerii, ca pe un pod de aramă, pe scări de aur, din ceruri se coboră, în văpăi de foc, și în cântece de trâmbițări, în surle, strune, alăute și chimvale, duc până la marginea lumii vestea cea bună: «Minunea minunilor»!

Ia 'n privesce afară, Menalcas, visez eă, saă mi se arată aie-
vea? Cum pămîntul se îmbracă în haine de sărbătore; smăl-
țate sunt de flori, pajiștele îngălbenite! Aud și turmele, ba și
mieii; uită-te cum sburdă mititeii pe deluri și câmpii, sătul și
fără nici o grijă.

MENALCAS. Nu-î vis închipuit, o Tityre, ci adevărul adevă-
vărat; cele ce tu spuneaî pe drum, înainte de a poposi aici, în
totul s'aă îndeplinit acum: larba mijesce, câmpia 'nverdesce,
codrul frunza 'și primenesce.

Prin dumbrăvî, prin crângurele,
Aud glas de păserele,
Dulce cânt de filomele;
Pe pămînt e sărbătore,
Bucurie e sub sôre,
Că ni s'a născut de sus
Christos, Dumneđeă, Iisus!

(Va urmă).

Cristian N. Țapu.

Profesor-Focșani.

TOPINAMBURIÎ

Cam ciudat nume: «Topinamburii!» Ce-a măi fi și asta?
Vr'un neam ôre-care?
Negreșit că «neam»; numai nu de ômeni, ci de...
zarzavat!

Pe românesce s'ar chiemă, din miăa Domnului—«napî»,—
adică un fel de napî măi bunî, măi prășitori ca napîi că-
rora le-avem cunoscînța.

Đeă așa, multe măi dă Dumneđeă pe pămîntul acesta,
număi și număi pentru îmbunarea necazurilor, număi și nu-
măi pentru ușurarea nevoilor omenesci!..

Să le cunôscă omul tôte și să le rânduiască un rost
spre a-î fi de folos, — aci e aci!..

Și sunt anume ômeni cu minte luminată, gata să chib-
zuiască pentru ei și pentru alții cari nu sciă chibzui.

Eă mi-am pus în gând să arăt pe unul din acești făcē-
tori de bine.

E om cu dare de mână; n'a îngropat și n'a lăsat uitat
în pămînt talantul moștenit, ci s'a pus pe muncă spre a-l
înmulți... .

Și înmulțindu-l, nu s'a ostenit număi întru cele sciute, ci
a încercat și din cele nesciute pe la noi, și a izbutit, și a
dat și altora pildă... .

Dimitrie Hagi-Teodorake, s'a ocupat cu felurite culturi pe moșia sa. . .

Din tóte, iaú una, care póte fi sătenilor la îndemână ; și s'a dovedit că, cine l'a ascultat, dintre săteni, s'a folosit de pe urma cultivării acestui fel de «napi».

Domnia-sa a adus de la «Casa Vilmorin» din Paris, câți-vă saci cu napi, și după ce a cercat singur, a dat și multor săteni, iar rezultatul a fost mai presus de așteptare.

Eacă acuma în ce chip se face trebușóra cu napii aceștia : întâi și întâi, ogor de tómnă, adîncușor brăzdat.

Primăvara, arătură mai pe de-asupra.

În Aprilie se fac cuiburi la depărtare unul de altul, de 50 centimetri ; rîndurile, să fie la depărtare de 60 centimetri, unul de altul.

În tot cuibul se pune câte o «tuberculă», — adică câte un ochiú. . .

În timpul verei, napii se prălesc atât de mult, că dă o recoltă fórte îmbelșugată, cu mult mai mare de cât a napilor obicînuíți.

Pe un hectar se pun o mie patru sute chilograme — și dă de o sută de orí cel puțin cătimea acesta.

Lasă că sunt cu mult mai gustoși de cât napii sciúți, dar sunt fórte hrănitóri pentru ómeni.

Acei ce cresc porci, îi vor îngrășa de minune, fără să le mai dea porumb, care costă prea mult față cu acești napi efteni și prásitorí.

Și săténul cel mai nevoiaș va puté să aibă fórte ușor cincí, șase porci, așa că pe vreme de iarnă să pótă și el mîncà, cu ai sêi, mai multă carne, spre a dobândi mai multă putere. Va avé apoi untură în de-ajuns ; va avé napi și ca zarzavat.

Caii chiar mîncă cu gust napii aceștia. . .

Acei ce aú dat cailor așa hrană, aú vedúť cu mirare, dar și cu mulțumire, ce vînjoși, ce buni trăgaci s'aú făcut. . .

Cine-ar voi ca porcii să mînce pe loc napii, fără să mai fie nevoe a-í scóte din cuiburi, n'are decát să orânduiască așa, parte din locul cultivat, — în cât să-i hrănească, dílnic acolo.

Tómnă, — tot pe timpul cartofilor târđii, — se scot și napii și se păstréză în loc ferit de umeđelă.

Fie-care își póte face socotéla să aibă recoltă de napi

după trebuință: numai pentru porci, pentru porci și cai, orî și pentru vindare.

Pentru prețul lor și pentru alte amănunte ce va crede să cêră, — să scrie, cel ce voesce a încercă, — domnului Hagi-Teodorake în Bucuresci, la Clubul Agricol.

N. Rădulescu-Niger.

Cine fură ađi un ou, mîne fură un bou.

Sorele, incunurat de raze strălucitoare, da în asfințit; rēcōrea primăvăratică se lasă asupra satului de pe costișă. În lumina dulce de sēră, cāmpia și pomii verđi ca buratecul, eră ispită ochilor. Copiții sburdalnici, uītând de fōme și somn, nici pomenelă să mērgă pe-acasă. Nevestele își căutaū de lucru la o doniță de apă, stānd o clipă de vorbă.

La fântāna cu cumpānă, din marginea satului, Dina își umpluse donița, dase în sgheab vițelei să bea pe 'ndelete. O vițea cu botul roș ca fraga, cu părul neted strălucitor, la trup plină ca oul.

— Nu fie de deochi, ăse Anghelina către Dina, bine-î merge vițelei tale, nu-î alta în sat de perechia ei.

— Bine, soro, dōr «bucățica face vițica». O îngrijesc ca pe un copil, țeselată, hrănită și adăpată la vreme.

— Adevērat, de cât multe vite în bātătură și neîngrijite, mai bine una-douē și ținute bine.

— Și ăi, l'ău dus pe Niță al Catrinei?

— L'ău dus, dragă! Și ce dus? Feresce Dōmne și pe dușmani de-așă rușine! Își trāsese, soro, pālăria pe ochi; i se vedeă numai vârful nasului. Eră legat la mână cu lanțuri.

— L'ai vēđut tu cu ochii, Anghelino? Păcat! Ce māndrețe de fecior!

— Cum te vēd pe tine. Eram tocmai la prāvālie să cumpēr sare. Il petreceā norodul, il huīduia ca pe lup.

— Pe mulți ómeni i-a pāgubit el de vite! se ăice că mai are tovarāși?

— Are niște Țiganī în pădure, unde piteā vitele?

— Dar mā-sa?

— Bocea de sārēā cămașa pe ea.

— Eū pe babă a-și închide-o, nu pe flăcāu. Ea e de

vină; de mic la deprins cu ciupela. Când îi diceam: — «Mamă Catrino, uite Niță al d-tale ne-a prins o bobocă!» — Cine are boboci să-î pădăscă», imi întorcea, înțepată vorba. — «D'a-poî erau pe maidan la păscut și l'aū vedut băeții cum o fugăria». — «Or fi luat'o ei și dau vina pe el». Intr'o tómnă n'a furat purceaua lui Ciuntu? A dus'o acasă și a tăiat'o. Dar când trecea cu căruța pe lângă ogóre, topea, așa fură: porumb, grâu, fân, ce năpădea?

— Da, ai dreptate, măsă e de vină; de mic, când l'a dovedit cu un măr ori cu un ou de furat, trebuia să-î dea învățatură, să-l trimetă să ducă îndărăt lucrul furat. Dânsei îi pareă bine că-î băiatul aducător la casă!!

— Aveă meșteșug de mic.

— Ajunsesse gróza satului. Nu mai eră omul liniștit cu vita lui. Deslegă fiarele cele mai grele, ori-ce lacăt pentru dinsul eră jucărie.

— O fi avut, soro, iarba fiarelor.

— Ei! așa! Ce iarbă? Aveă unelte ca lăcătușii; numai de cât descuia ori-ce încuetóre.

— De unde le-o fi învățat el tóte astea?

— Binele se învață anevoie, rēul numai de cât.

— Ție-se de el mintea asta! Un băiat am, mă uit la el ca la ochii din cap; dar mai bine să-l ved mort până în séră de cât să dea mintea cea próstă și păcatul peste el.

— Și cum l'aū prins, soro?

— Nenciu să trăiască! El a mântuit satul de un hoț. Dar și el i-a furat până acum trei cai; eră să nebunăscă omul de supărare.

— Și de unde i fură?

— De unde? din grajd cu lacăt, calul cu lanț la picioare și căine cât un zmeū.

— Ei cum?

— Căinelui îi da pâine muiată în spirt. Și-l îmbătă. Pe urmă potriveă când omul nu eră acasă. Femeea, ca temeea, saū dormea saū se temeă să iasă. El descuia frumușel la grajd, deslegă calul și la pădure, băete. Il da pe mâna Țiganilor cari il doseă bine; în altă nópte îi făceaū vînt peste graniță. Hoțul de Niță a doua di eră prin sat, par'că nici usturoiū nu măncase, cum să te legi de el? lac'asă!

— Mare istorie! Și cum l'a prins?

— De Țece noapți Nenciu nu dörme, stă de pândă ca arhanghelul când să-ı ia sufletul. Țiua dormeă ascuns; fe-meea a dat sföră în sat că Nenciu e la Bucuresci cu un proces. Scia el vorba ceia: «Lupul cörcă șepte ani de-a rândul, unde s'a înfruptat odată». Așă și hoțul eră innădit, veneă ca la el acasă. Nu-l vedeai? Cine eră mai gătit ca dânsul la horă?

— Ție-se de el; cine fură nu cumpără, dar nici cinste nu petrece. Aci în sat nu mai are el ce cătă, chiar când și-o isprăvi pedépsa.

— Să-ı vie numele! Cătă lume a sărăcit!

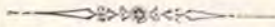
— Dacă-ı ia omului vita, cu care se hrănesce, ca și cum i-ar luă Țilele.

— Vai! soro! Știi, când l'am vėđut între puști cu su-manul între umeri, cu mâinile în lanțuri, m'aũ prins fiori. Dar când am Țărit'o pe mă-sa, bocind în urma lui, ca după mort, m'aũ podidit lăcristele. E de vină, dar amară durere și rușine! Singurul copil, fecior cât un brad, închis cu ho-ții! Să nu vadă lumina sörelui! Cum o să-ı ticnescă ei, soro, bucățica de pâne? Când se scie vinovată?

Țice că la primărie, când i-aũ pus fiarele și mă-sa plângeă cu glas, rupėndu-și pėrul și broboda de pe cap, el a Țis: «Mamă, mamă, zadarnic plângi acuma! Bine eră de mē omorai de mic, de cât să mē îngădu-ı să fac ce-am făcut!»

— Așă-ı, soro, de mic trebuie copilul deprins să nu se atingă de lucrul altuia, ca de foc; mai bine de rămnesce o pómă, să cėră; dar să nu fure, că vorba ăluia: «Ađi furi un ou și mâne un bou».

Sofia Nădejde.

Viața lungă. — Intr'un asil din Budapesta se află a-Țăpostită vėduva Borsos, născută Einzig Iulia, o Evreică, născută, după cum arată documentele presentate, la anul 1788. în Sárospatak. S'a hrănit tot-deauna cu mănăcări rituale, și de acestea i se dau și acuma, fiind convinsă de credința, că în momentul în care se lasă de ele, trebuie să möră. E des-tul de voinică bătrâna, vorbesce cu înțeles și um-blă singură, fără ajutor.

POETUL A. HRISOVERGHI

acă nu mă înșel, în programa analitică a cursului superior de liceu, la limba română, se cere să se ceară, elevilor între altele, și ceva despre poetul Hrisoverghi.

Cred că aduc un serviciu iubitorilor de literatură, dând aci câte-vă notițe asupra nenorocitului tînăr:

A. Hrisoverghi, poet moldoven, s'a născut la Iași în anul 1811 (Februarie 12), ca fiu al vornicului Neculaï Hrisoverghi, a căruï familie originară din Țarigrad, se stabilise în țară la noi de mai multe vécuri.

La 1821, din cauza eteriei grecești, fu nevoit să fugă cu familia în Basarabia ca și alt poet al timpului, Costache Negruzzi.

În acel timp el începù a învăța cele d'întâiu principii de limbă grecescă veche de la dascălul Constatin din Kișineu. Învățătura îi fu cam un fel de spoială, din pricina lipsei de școli în Moldova.

«Totă instrucția pentru tineri, cum zice M. Cogălniceanu, să mărginească atunci întru a-și bate capul vr'o dece ani cu limba grecească, fără în sfârșit, a o putea înțelege încă, și întru a învăța a vorbi franțuzește. Asemenea obiceiul de a-și desăvîrși educația în țările luminate ale Europei, nu se primise încă de către tineri».

Liniștindu-se lucrurile în țară, Hrisoverghi se întorse din Basarabia.

La Iași intră în pensionul grecesc al părintelui Singhel, «carele cu al lui Kiriac eră pe atunci cele mai de căpetenie izvóre de învățatură (1)».

Aci învăță trei ani gramatica lui Popa Eftimiu, și traduse din elena *Fabulele lui Esop*, *Cuvîntul Sfântului Vasile pentru post*, *Dialogul Morșilor* de Lukian, precum și din Demostene, Sofocle, Euripide și Omer. La 1827 intră în pensionul francezului Monton, unde învață franțuzește, geografie, istorie, literatură și poesie modernă. La 1829 părăsind pensionul, mai luă lecții particulare de la Franguli care îi deschise gust pentru frumusețile literaturii clasice eline.

La 1830 înființându-se oștirea (strața pămîntescă), poetul fu cel d'întâiu care încinse sabia în arma cavaleriei, ca oficer. Dar se desgustă de militarie în timp de pace. La 1832 demisionă.

Începu să citească pe romanticii francezi. O bôlă nemilôsă îl silii, după sfaturile doctorilor, să plece la aer curat și să facă mișcare. La 1833 plecă în Turcia și călători până la Adrianopol. Întors în Moldova, publică în 1834 cea d'întâiu

(1) M. Cogălniceanu.

poezie a sa : *Odă ruinelor cetății Neamțu*, care produse un entusiasm obștesc; urmară apoi; *Odă pentru venirea I. S. Domnului Stăpînitor*, *O vișă de pěr*, *Ei*, și mai multe traducții din Lamartine, Chenier. La 1834 intră din nou în slujba statului, și tot ca militar, locotenet și adjuntat hatmanului, și tot în acel an fu numit de Vodă aghiotant domnesc.

La 1836 dobândi gradul de căpitan. La un bal mascat dat la Curte, în Februarie 1836, răci și i se agravă bóla. Plécă la Viena, d'acolo la Ischl, la băi. Intors la Iași mai slab de cum plecase, căđu la pat și nu se mai sculă. La 1837, Martie 9, muri de bóla numită *Tabes dorsalis*.

Hrisoverghi a tradus și drama *Antoni* de Dumas, care s'a publicat de Eliade:

Iată câte-vă versuri de el :

Domnului * * *

Musa ta în românește
Greco-latino grăește

Inscripție măgărească.

Ici măgarii când s'adună,
Mintea își vind pe parale,
Pun urechi lungi drept cunună,
Ș'asa pun țara la cale

XXVII.

De voesci să te iubescă
Pune'ți în obraz o mască.

XXVIII.

Dacă vrei să fii iubit
Lasă-te de îmbătrânit.

XVIII.

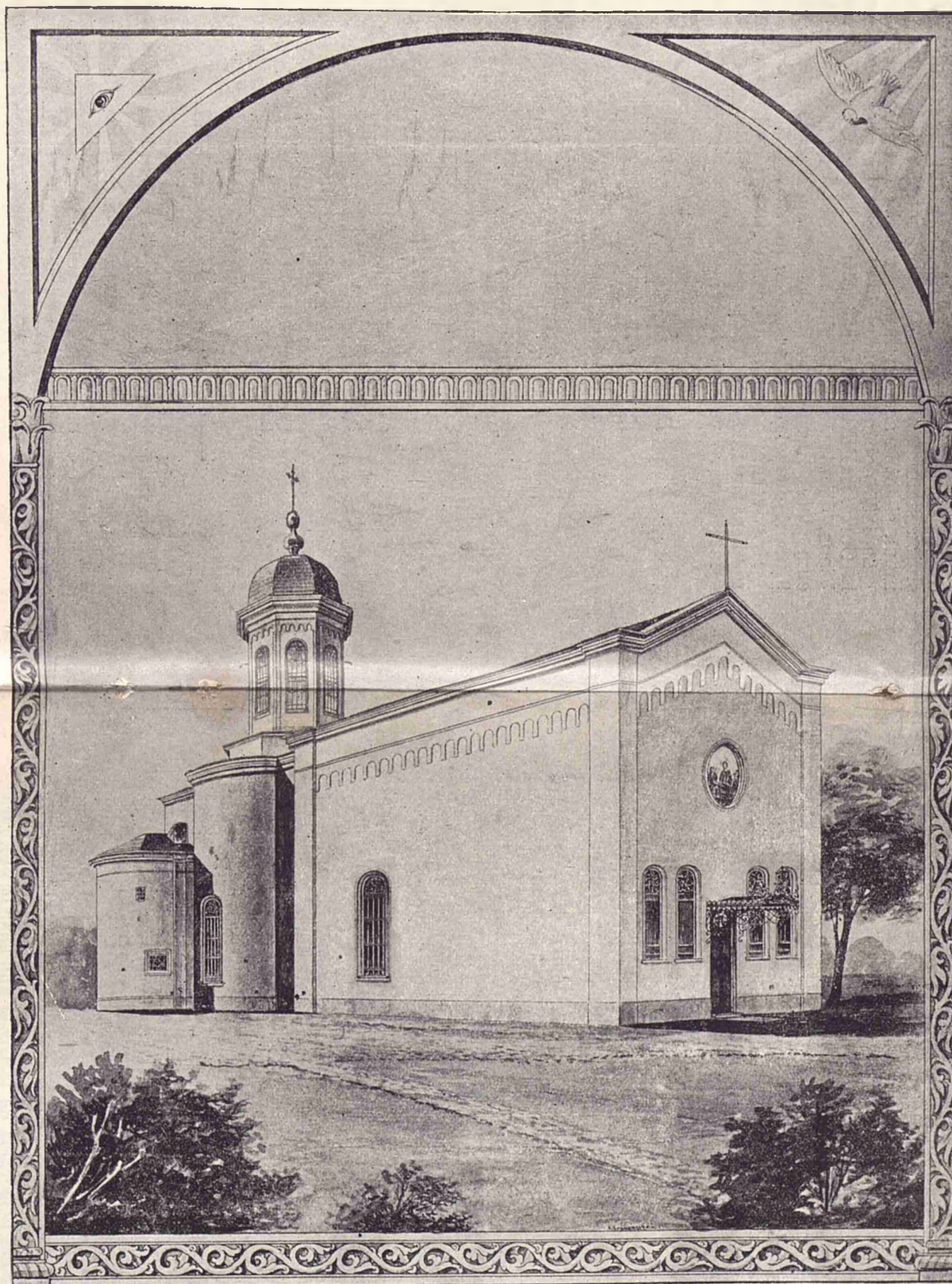
Vécuri trecură în vécuri, cu ani mulți acoperiți ;
Așa ani s'au dus cu anii, ce de vremi, ne sunt răpiți.
Unde zac nime nu știe și nici vr'o dată va ști.
Din întuneric vremea se naște și în întuneric în veci va fi.

XIX

Sus pe dărîmări șede privește,
Anii ce sbor, se duc și vin,
Și c'o privire răce zîmbește,
La a nostru necaz și chin.

D. Teleor.

Biserica Krețulescu din București.
(Vedere din lucrarea Casei Bisericii «Șapte biserici»).

Asupra îngrijirii vitelor.

Priveliscea tristă ce ni s'a înfățișat acum de curând, cu prilejul facerii ogórelor de porumb și semănatului orzóiței, în primele zile din luna Fevruarie, când am avut durerea să vedem starea în cari ajuns de regulă vitele sătenilor noștri, numai după trecerea a două luni de érnă ușóră, cum am avut până acum; ne-a hotărât să scriem cele ce urméză :

Este în deobște cunoscut, că întru ceea ce privesce țara noastră, plugăria sau agricultura este ocupațiunea de căpetenie a peste 4.500.000 de suflete, care forméză populația rurală și de la activitatea și bună starea sătenilor, factorul principal al muncii în agricultură, atárnă buna stare a țării în general.

Pe de altă parte vitele sunt ajutorul principal al sătenilor plugari și în No. 19 al acestei reviste s'a spus cu multă dreptate că : «săténul fără vite, mult necaz înghite; omul fără trăgător e cerșetor». Dar dacă vitele sunt plugarului de o necesitate netăgăduită, nu este mai puțin adevérat că nu atât numărul, ci mai cu sémă buna stare a vitelor dovedesce gradul de înaintare și prosperitate al agriculturii.

Observațiunea acésta, care reesă atât de lămurit din ordinele circulare ale d-lui I. Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei, este atât de bătătóre la ochi, în cât nu-i trebuie cuivă de cât ochi ca să vadă și minte ca să pricepă și să deosebiască binele de rău. La ce bun să înșiri la un plug orî grapă, 6 și 8 vite, slăbănogite și prăpădite și de abia ținându-se pe picióre dacă nu poți face cu tóte opt o arătură de un lat de mână, când eu 2 boi, sau 2 cai buni și bine întreținuți, poți face o lucrare fórte bună ?

Ne am deprins de pe vremea când imașurile și fânețele erau nesfirșite și libere pentru toți, și am moștenit de la părinții noștri gustul sau plăcerea de a avé vite multe în bătătură; și n'ar fi nici un rău dacă le-am puté avé și noi tot așa de grase și frumóse, cum le aveau ei cu 50—60 ani mai înainte.

Dar acum când vedem că, din pricină că lumea și nevoile de tot felul s'au înmulțit, iar pentru a se da de lucru și a se procura noi mijlóce de traiu, s'a simțit nevoie a se preface fânețele, izlaurile și locurile odinióră sterpe, în lanuri de grâu și de porumb, în dauna economiei vitelor, ce caracterisă felul vieței moșilor și strămoșilor noștri până la mijlocul vécului trecut, ar trebui să căutăm a ne potriví timpului în care trăim și mijlócelor de cari dispunem și să ne folosim de progresele ce a făcut sciința agricolă până în timpul de față, punénd în practică adevérrurile ce sunt stabilite și cunoscute.

Chestiunea creșterii vitelor, nu mai este pentru noi astăzi — când islaurile s'au imputinat cu totul și fânețele sunt numai pe alocurea și neindestulátóre — tot aceea ce eră — când vara vitele aveau la câmp hrană în deajuns, în islazuri și fânețe întinse. Plecaí cu ele în pornélă de la Olt și ajungeai la Jiú, fără ca nimeni să te întrebe și să te opréscă, une-orí cu lunile numai aveau grija lor; iar érna păștea până târdu în sadină până la brâu și curtea gospodăriei eră plină de clăi de fân. As-

tădi, vedem bine că vara ca și érna, vitele nu le putem ține slo-bode, ci cată să le avem de grijă mai de aprópe și să le procurăm hrană în iesle. Dar dacă lucrul stă ast-fel, nu trebuie să jălim trecutul, vremile de demult, pe care nici odată nu le vom mai ajunge, ci socotind că cu vremurile schimbătóre, se prefac și noi mijlóce de traiú, trebuie să ne punem de căutarea și aflarea acestor noi mijlóce de traiú, ca să ne asigurăm o bună stare materială și morală și să dovedim că merităm frumosul nume de Român.

Acum trebuie să știm că în ceea ce privesce vitele, temelia întreținerii lor, nu mai trebuie să ne fie izlazarile și fânețele naturale, care sunt condamnate de sciința agricolă a fi mereú împutínate, ci hrana vitelor trebuie să o asigurăm prin liveđi artificiale de trifoiú și lucernă etc., și cultivarea plantelor rádăcínóse pentru nutreț, ca: sfecele, napí, morcoví, orí cartofi și altele, cari nu numai că înlocuiesc de minune fânul și constituiesc o hrană abundentă, dar au avantajul principal că, după o bucată de pămínt cultivată cu nutrețurile spuse mai sus, recoltăm hrană pentru vite ca de pe o bucată de 5—8 ori mai mare de fânețe sau islaz.

Acest adevěr, descoperit mai din'nainte de sátenii țárilor mai înaintate în cultură de cât noi, au făcut că în unele părți din Francia, Germania, Belgia și chiar Ungaria vecină cu țara nóstră, să nu se mai pomenescă de islazuri. Intemeiate pe cultura plantelor de nutreț, acele țári produc vite bune și frumoșe de ne ia ochii și ne minunăm când le vedem, deși pămínt au mai puțin și mai sárac de la natură de cât al nostru. Cu tóte acestea locuitorii din țárilor amintite mai sus, nu numai vite au frumoșe, dar sunt mai avuți și au ecarete și gospodárie mai regulată, căci din puținul lor pămínt caută să folosescă fie-ce colțuleț, așa că agricultura e mai infloritóre ca la noi. Prin acele părți nu găsesci curtea gospodáriei plină de dracilă și de fel de fel de burueni, ci pe lângă pomí roditori și grădină de legume, ce nu lipsesc de la ori-ce om cuminte, mai veđi pintre rândurile de viță de vie, cultivată prin spaliere sau pe araci, rondulețe de flori frumoșe, cari tóte vorbesc de la sine că cel ce le-a sădit are gustul vieței fericite și mulțumite.

Nu voiu păcátuí, întru a generalizá pentru străini rostul și prierperea unei plugării condusă cu chibzuință, și nici voiu nesocoti frumoșele exemple și începuturi de gospodării cu adevérat înțelepte ce s'au pus pe întrecere a-și durá mulți dintre sátenii nóștri; dar ori cum, mai avem mult de făcut până să ne potrivim cu acei ce au apucat pe acéstă cale înaintea nóstră.

Și tocmai acum ími vine iarăși în minte și pare că vėd cum unuí sátén care în diua de 3 Fevruarie a. c. începuse a ará pentru orz, pe împămíntenirea lui, vecină cu Domeniul Corónei, îi căduse boul pe a 5-a brazdă, și se chinuía nenorocitul să-și scole dobitocul, ce avé numai pielea și ósele; ba apropiindu-mė, recunoscuí și nedeslipitele potlóge de baligă uscată de vremuri, ce slujesc a ține de cald până pe la jumétatea lui Maiú, când se desprind odată cu pėrul.

A doua di un alt sátén din A . . . , învoit pe Domeniú, după ce arase un pogon de loc, vine să spuie că numai póte grápă locul fiind că i-a stácut un bou! Și când íți aduci aminte de starea relativ bună în care ai vėđut mai tóte vitele la dijma po-

rumbului, adică în toamnă, cum să nu te dăorească inima și să te cuprindă jalea, când te gândești ce canon și câtă lipsă a trebuit să îndure nenorocitele de vite, ca să ajungă în halul în care îți se prezintă către primă-vară.

Și apoi ce idee poți să-ți faci de plugarul care s'a deprins a crede și a se mulțumi cu ideea, că vita peste erva este în deajuns numai dacă o scoți cu suflet până da colțul!!

Dacă găsești această stare de lucruri la oameni cari ved de ani de zile cultivându-se sub ochii lor, lucernă, trifoiu și sfecele de nutreț, și au ocasiunea a vedea și de a face deosebirea între o vită bine întreținută și una rău întreținută și cărora li se și explică cauza, și se rupe inima.

Ce să mai dicem, că pe Domeniul Coronei am fost obligați a cultivă sfecele de nutreț în vederea locuitorilor învoiți și am riscat cultura a 10—15 hectare peste trebuințele Domeniului, reușind după multă stăruință numai a interesa numai o parte dintre locuitori la cultura sfeclelor de nutreț, cei mai mulți nehotărându-se a le recolta, nici muncite gata cu dijmă din $\frac{1}{2}$, spunând că vitele lor nu mănâncă sfecele și deci n'au ce face cu ele.

Dacă în fine, starea vitelor locuitorilor, nu este tocmai mulțumitoare nici acolo unde s'a rezervat la un loc bun, islaz suficient—un ectar la 4 vite mari—și s'a prevădut prin actele de învoială obligația ca locuitorii să vie să crească, pentru trebuințele vitelor lor, câte 0,25 arii lucernă sau trifoiu pus cu cheltucla Administrației și unde prin urmare se pune un interes destul de mare pentru îmbunătățirea vitelor locuitorilor; ne vine fără voce întrebarea: Ce trebuie să fie, și cum pôte fi starea vitelor, acolo unde în afară de indemnul preotului și al învățătorului din sat, nimeni nu se ostenește să vie în ajutorul sătenilor cu sfatul său cu fapta, pentru a-l scote din miseria în care innotă, dar de care el însuși nu-și da sēmă și nu se pôte ajuta?

Din nenorocire, răspunsul se află prea lesne și numai din o singură privire îndreptată asupra stărei vitelor și a locuitorilor din vecinătate. E destul să știi că vitele petrec vara cu grămada pe câte-vă smârcuri ori arături; iar erva din paie și coceni nu are cu ce le mai scote, pentru ca să-și facă fie-cine socotela cam ce fel de înfățișare trebuie să aibă cele mai multe vite. Tabloul e prea trist și prea de toți cunoscut, pentru ca să mai fie nevoie a fi reamintit, iar numele de mârțogă ori stărpitură este cât se pôte de familiar tutului.

Ei bine, am spus și accentuat mai sus, că după starea vitelor se judecă și trebuie socotit nu numai starea de a fi a sătenilor ce le stăpânesc, dar că de la gradul de prosperitate al acestora, depinde chiar prosperitatea țării noastre însăși.

Acest adevăr e întărit de cei mai buni agricultori și nu pôte fi contestat.

Dacă prin urmare chestiunea relei stări a vitelor sătenilor, nu este numai o chestiune privată, ori de interes pur agricol, ci o chestiune de interes național și social; iată dar că avisarea mijloacelor de îndreptare a acestui rău, nu pôte fi de cât de mare urgență și de foarte mare necesitate.

După noi, mijlocele de capetenie pentru ameliorarea stărei vitelor:

1) Obligarea prin autoritatea comunală respectivă, de a se

cultivă cu trifoiu, lucernă și alte plante furagere toate islazurile sau locurile de livezi, din prejurul satelor, destinate ca atare prin delimitările vechi și noi, și cari astăzi mai toate s'au luat de săteni în cultura cerealelor.

2) Obligarea tuturilor proprietarilor mari și mici de a se îndrumă către agricultura rațională, cultivând de o cam dată cel puțin a 16-a parte din suprafața totală cu plante de nutreț și în special leguminose.

3) Distribuția pe la cât mai multe comune rurale, de tauri și armăsari de rasă pentru reproducție și înlăturarea riguroasă de la reproducție a tuturilor taurilor și armăsarilor privați rău conformați.

4) Observarea mai riguroasă a măsurilor de poliție veterinară contra epizootiilor.

5) Inițierea de concursuri anuale și expoziții de animale pe districte, și distribuirea de premii cât de mici sau acordare de ori-cari concesiuni premiților.

6) În fine cel mai puternic mijloc, este ca paralel cu educațiunea și cultura din școli, a sătenilor și copiilor lor, să se procure mijloace de traiu mai lesnicioase, față de gradul de cultură ce posedă.

N. Stahic.

Șef de cultură la Domeniul Coronei «Sadova» Doljiu.

Inaugurare de Monumente

Eroilor căzuți în Răsboiul pentru Neatârnaire.

În numărul 11 din 14 Decembrie 1903, anul al VII-lea, al revistei noastre, d-l Maior G. Bunescu din reg. infanterie Tecuci, a emis părerea ca în fie-care sat să se ridice câte un modest monument în amintirea eroilor morți în răsboiul pentru neatârnaire.

Ideea a prins, și cu bucurie dăm aici serbările ce au avut loc cu prilejul inaugurării primelor monumente ridicate.

La 1 Maiu a. c., s'a făcut inaugurarea monumentului din com. Crăcăoni, jud. Némțu, ridicat din inițiativa d-lui G. Tablau, învățator, în unire cu d-nii Vasile Răscănescu primar și C. Istian Adolph, forestier.

La orele 10 a. m., s'a adunat la biserică: învățătorii și elevii, compania a 7, din Reg. Răsboeni No. 15 venită anume, sub comanda d-lui Căpitan C. Nădejde, și mult popor, luând toți parte la slujba unei panahide pentru sufletele celor căzuți în răsboiu.

De la biserică cu toții au plecat spre monument, ce se află ridicat în fața primăriei și a noului local de școală ce se construiesc. Acolo s'a săvâșit sfințirea apei. Elevii școlei din Crăcăoni, au intonat «Imnul Regel», după care învățătorul acelei școle, d-l Gh. Tablau, d-l Căpitan Calmuschi Alexandru, Ilie Roban, învățator, Th. Popovici, învățator, și d-l revisor școlar, G. Nicolau, și alte persoane, au ținut calde și patriotice cuvântări.

Elevii școlei din Crăcăoni au intonat cântecul «Carol, Carol».

După amiază, au urmat jocuri naționale ale flăcăilor și fetelor din sat; iar elevii școlilor au recitat poezii și au cântat cântece patriotice.

*

Duminică, 2 Maiu, a avut loc în comuna Buciumeni din jud. Tecuci, o altă inaugurare.

D-l Spiru Haret, ministrul Instrucțiunii publice, a bine-voit să onoreze cu prezența sa această frumoasă și patriotică serbare.

D-sa însoțit de d-nii: I. Bianu și Const. C. Popovici-Tașu a sosit în Tecuci Duminică dimineața, fiind întâmpinat la gară de d-l prefect al jud. Racovița, d-l revisor școlar, I. Teodoru, d-l președinte al Tribunalului Giurgea cu mai mulți magistrați, întreg corpul profesoral, Pă. Andreescu, protoereul județului, cam și numeroase persoane din Tecuci, printre care cităm pe d-nii: C. Mironescu, dr. Caraieni, Iacob Albu, C. Berlescu, H. Teodorescu, Al. Pătărlăgeanu, Naum Mărculescu, N. Pelin, St. Pitos, etc..

La orele 8 dimineața, ia loc în vagonul ministerial toate persoanele invitate, iar la orele 8.21 trenul se oprește în halta Cosmesci.

O privelisce din cele mai frumoase se desfășură vederei. Mii de locuitori venise spre întâmpinarea d-lui Ministru, care este primit în strigăte de «ura» și «să trăiască».

Peste 20 trăsuri așteptau, înconjurate de locuitori călări, cei mai mulți îmbrăcați în costume naționale și purtând stegulețe tricolore.

După ce d-l Haret se întreține cu cele mai multe din persoanele prezente, la orele 9 se formază cortegiul ast-fel:

Peste 40 locuitori călări, deschid cortegiul. D. Ministru ia loc în prima trăsură cu d-l prefect; d-nul I. Bianu și Protoereul județului, a doua trăsură; d-l Președinte al Tribunalului cu alți magistrați, a treia trăsură; urmând apoi un șir de aproape 20 trăsuri cu diverse persoane.

Cortegiul îl închide iarăși locuitori călări. La orele 9 și 10 minute, cortegiul ast-fel format, pornesc spre târgul Nicoresci, frumos decorat cu arcuiri de verdetă și steguri tricolore.

Ajunșând la școala de meserii, d-l Ministru este primit de maestrii școlii și elevii. Îmbrăcați în costume naționale. Un elev ține o inimă cuvântare de bună-venire d-lui Ministru, care vădit emoționat răspunde prin câte-vă cuvinte bine simțite.

Se vizitează atelierul de rotărie, strungărie și mobile, unde elevii se aflau lucrând. D-l ministru a cercetat cu deamănuntul tot, cerând maestrilor și elevilor diverse informațiuni.

A vizitat apoi școlile din localitate, și grădinele școlare, rămânând pe deplin mulțumit de ordinea și progresele ce a constatat. La orele 12 a avut loc dejunul în localul școlii, la care au luat parte peste 40 persoane.

La orele 1 p. m., cortegiul pornesc spre comuna Buciumeni, unde sosește la orele 2 fără un sfert p. m..

Aici așteaptă întreg regimentul de roșiori în frunte cu d-l Colonel Avrescu, și regimentul de infanterie sub comanda d-lui maior Bunescu.

La orele 2 p. m., începe serbarea prin oficierea unui serviciu divin de către Protoereu, înconjurat de mai mulți preoți îmbrăcați în odăjdii.

Se citește un parastas pentru odihna celor 8 eroi morți în război și pentru amintirea cărora s'a ridicat monumentul.

D-l Maior Bunescu ia apoi cuvântul ca inițiator al acestor monumente și rostesc următoarea cuvântare:

Domnule ministru,

Onorată adunare!

Ca inițiator al ridicării acestui monument al vitejilor, vă rog să-mi dați voie, a vă spune și eu câte-va cuvinte.

Școala și biserica din sat, mi-au inspirat ideea, de a aduce un prinos de recunoștință vitejilor cari și-au sacrificat viața în războiul din 1877-78, pentru a ne da țara neatârnată.

Ministerul cultelor și instrucțiunii publice, a avut frumoasa

idee de a așeză în școlile și bisericile din sate, tablouri pe cari sunt scrise numele militarilor morți în războiul din 1877—78.

Acesta este un admirabil mijloc de cultivarea sentimentelor patriotice a generațiilor viitoare și o pioasă simțire pentru bătrânii buni credincioși cari vin la biserică.

Mi-am đis că: această, nu este de ajuns, căci trebuie arătate aceste nume sfinte de viteji la tótă lumea.

Atunci m'am hotărít a scrie în revista «Albina» la 14 Decembrie 1903, un articol, în care am propus să se ridice în fie-care sat și oraș câte un monument ca acesta.

Monumentul am đis să fie la drumul mare al satului în fața școlei și a bisericei, ca să-l vadă toți trecătorii și streinul călător, trecând pe lângă acest monument, va đice: «Românii sunt demni urmași ai străbunilor Români, sunt ómenii de laudă, căci ei știu să-și respecte și să-și arate recunoștința către vitejii lor».

Acum îndreptându-mă către voi, iubiți soldați, vă đic vouă: «Vedeți acest monument frumos, ridicat din banii sătenilor? Vă dovedește că mergând în război și dându-vă viața pentru a apăra Țara, Tronul și Drapelul, nu numai statul va recompensa pe urmașii voștri, dar chiar locuitorii din satul vostru nu vă va uita, și pentru vecie, va săpa numele vóstre în piatră, pe ast-fel de monumente; pe care generațiile viitoare, le va împodobi cu flori, căci cum đice un cântăreț al némului nostru:

«Ceii ce în bătălie pentru țară mor

«Le va fi mormíntul încununat cu flori».

Iubiți-vă dar Țara și Tronul, reprezentați prin drapelul nostru și mergând vre-odată în război, dați-vă la nevoie chiar viața vóstră pentru apărarea lor».

«Iar voi copii, venind în fie-care đi la școlă și trecând pe lângă acest monument, gândiți-vă că acești opt viteji, a căror nume sunt săpate în această piatră, au murit pentru a'și face datoria de a apăra Țara și Tronul.

Așa dar să învățați și voi, a vă face datoria în școlă și în lume și să vă iubiți Țara în care v'ați născut și aveți tot ce este mai scump și sfint».

Săteni din Buciumeni, vă đic: «laudă vouă că voi sunteți cei întâi în România care ați dat pilda acesta frumoasă de a ridica un frumos monument flăcăilor din satul vostru, care 'și-au dat viața în războiul din 1877—78, pentru a ne lăsa nouă și urmașilor noștri, o Țară mândră și neatárnată.»

În sfirșit cu inima plină de duióasă recunoștință, să đicem: «Vecinică să le fie pomenirea vitejilor cari au murit în războiul pentru neatárnarea Țării».

Și nu pot încheia mai bine decât să strigăm cu toții:

Trăiască M. S. Regele Carol I, care a comandat pe acești viteji, pentru care s'au ridicat monumentul de față.

După d-sa ia cuvîntul d-l I. Teodoru, rerisorul școlar, care rostesc următoarea cuvîntare :

Domnule ministru,

Cinstită adunare,

Ce măreță e această și pentru comuna Buciumeni! Și cum n'ar fi când învățătorul satului, preotul și Români de inimă s'a unit pentru a întrupa în piatră un gând, o pioasă amintire.

Maiorul Bunescu a avut această idee, de a ridica prin sate monumente în amintirea celor morți în războiul neatârării.

D-văstră însă, d-le Ministru, cel d'întâiu dintre miniștrii, cu mulți ani mai înainte de noi toți, ați adus la îndeplinire această înălțătoare și pioasă idee, dând școlilor, bisericilor, primăriilor, tablouri cu numele vitejilor din fie-care comună, morți în războiul de la 1877—78.

Tablourile acestea, despre care am grăit în fața d-văstră în congresul didactic din 1900, când vorbiam de educațiunea națională, sunt un puternic mijloc pentru cultivarea simțimîntului de țară. Tablourile mi-au servit de pildă, înaripându-mă rivna ce am căutat să se depună pentru ridicarea acestui modest monument, vitejilor din Buciumeni.

Tablourile îmi servesc ca pildă pentru ridicarea altor 25 monumente până acum, în alte sate din acest județ, de unde au plecat viteji ca aceștia la luptă. Tot ele vor servi ca pildă cred, în toate satele din țară, *căci viteji în țara mea sunt ori unde și mai mulți ca în țara mea nu mai sunt în nici într'o țară!!*

Sub această credință nestrămutată, ca dascăl, soldat și revior, ne conducem în acest județ din acest punct de vedere. Învățătorii sunt soldați ca și mine și știu în timp de pace, a pregăti puii vitejilor de ieri, pentru ziua de mâine.

De la vatră, din biserică, s'a pregătit cei ce s'a jertfit pentru țară. Ați școla vine în ajutor lucrând pentru formarea inimei, voinței, iubirei de nem și moșie.

La 1877 eram copil. Recitam câte-va strofe din «Peneș Curcanul» Mi-a duc aminte din versurile :

Cu zile mergeți dragii mei
Și să veniți cu zile!

I am vădut pe soldații noștri plecând voioși ca șoimul, la lupta cruntă. Și s'a luptat, ș'a biruit că s'a dus faima de Român, peste nouă mări și nouă țări. Nu s'a temut nici unul de mörte. În luptă soldatul vitez strigă:

Ha, Dragii mei!
Impuținat sunt eu de o mână,
Dar nu de inima română.
Ea nu-i nici cum impuținată
Ci este a țării mele totă.

*Că liber e născut să fie
Românul meu în bătălie.*
Haideți soldați și de-om muri
In veci de veci ne-or pomeni,
Românii! cât Români vor fi.

Opt erau la număr vitejii soldați din Buciumeni, când au plecat la luptă. Ei au căzut morți în bătălie. Nu s'au mai întors. Au murit din unii. S'au uitat din alții. Și unora și altora le răspund: Școala nu i-a uitat. Școala a înțeles chemarea ei prin cărmaciul încercat ca d-văstră, d-le Ministru. Se dovedește că deși au căzut în luptă soldații, deși nu s'au întors cu zile, totuși trăesc. N'au murit de cât trupesce. *Chipul cum au murit i-a făcut să trăiască după moarte în veci.* Ei trăesc în sufletele noastre. Sunt cu noi.

Ii vedem în școlă, în biserică, în primărie. Ii vedem pe acest monument. Nu i-am uitat, căci dacă am fi făcut acesta, n'am fi venit aici înaintea sfintelor lor nume.

Priviți! Ele stau sub paza unui vultur, ca și fie-care din ei, gata a lua sborul spre frații noștrii din alte părți.

Stau sub paza unui vultur, pentru a ne aminti tuturor, că la depărtare de 5 kilometri de aici, lângă satul Poiana, au trăit strămoșii noștrii Români, lăsând urme în locul numit «Cetățuia», că stégurile lor cu vulturi au ajuns până în aceste locuri.

Stau sub paza unui vultur, amintitor al voinicilor, vultur al lui Ștefan cel mare, care a hărăzit hatmanului său Șendrea aceste locuri «Buciumeni». Dar mai presus de totă amintirea piosă și întăritore a faptelor și numele vitejilor morți în război, stă nu numai sub paza vulturului, dar sub grija și paza d-văstră, d-le Ministru, al școlii și bisericii al Marelui vitez și luptător în războiul neatârării, al *M. S. Regelui, vitezul între vitezi.*

Trăiască M. S. Regele și Regina, mama răniților din războiul pentru independență!

Trăiască Dinastia!

Trăiască d-l Ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice!

Trăiască autoritățile conducătoare, inițiatorii, învățătorii și locuitorii comunei Buciumeni!

Trăiască România!

D-l Ministru Haret, în câte-vă cuvinte bine simțite, mulțumesc d-lui Maior Bunescu de la care a plecat această frumoasă inițiativă și arată puterea de viață a săténului român prin care astăzi, România este stimată, apreciată și imitată.

D-sa exprimând nemărginită încredere ce țara are în armată, termină urând să trăiască M. S. Regele, Regina, întreaga Dinastie și armata Română.

După terminarea cuvintărilor, urmăz defilarea în fața d-lui Ministru Haret și Colonel Averescu, în modul următor: Musica regimentului de infanterie, Veteranii din com. Buciumeni, regimentele de infanterie și roșiori.

Apoi d-l colonel Averescu, ia loc în fața monumentului și regimentul de roșiori defilează din nou, pentru plecare.

D-nii căpitani de escadron, țin fie-care câte o cuvîntare soldaților, arătându-le că după cum antemergătorii lor și-au dat viața pentru moșie, iar noi le păstrăm memoria prin ridicarea acestor monumente, așa și ei la casuri de nevoie să-și dea viața pentru Tară și Tron.

Se dă apoi M. S. Regelui, următoarea telegramă, semnată de d-nii Ministru Haret, N. Săveanu, I. Bianu, colonel Averescu, maior Bunescu, Protoereu Andreescu, I. Teodoru, Popovici Tașcă, cum și de mai mulți învățători, preoți, veterani și lo uitori.

M. S. Regelui.

Inaugurându-se astăzi în comuna Buciumeni, în mijlocul unei mari mulțimi de locuitori, adunați din tot județul Teucuii, monumentul pentru pomenirea și gloria eroilor din această comună, căzuți în războiul independenței, gândul tulburat se îndreaptă către Majestatea Văstră, fericitul și gloriosul apărător și înălțător al Patriei. Depunem la picioarele Majestații Văstre omagiile noastre și ale întregului județ de recunoștință, credință și devotament.

Fiind în Buciumeni reședința cercului cultural No. 4, d-l Ministru prezintă această ședință.

Învățătorul D. Iliescu, Nicoresci-Fântâni, vorbește despre cultivarea sentimentului Național, iar d-l învățător V. Berbeciu, Poiana, despre alcoolism, cu proiecțiuni și tablouri.

Trei fete și trei băieți, îmbrăcați țărănește, execută sub conducerea d-lui Berbeciu, în cântecul muzicii militare: «Romana». Ambii vorbitori ca și copiii danșitorii, au fost viu aplaudați.

La orele 4 p. m., cortegiul se întorce la Nicoresci, unde d-l Ministru asistă la o șeșetore de fete și neveste, cărora le dă sfaturi de gospodărie d-na Olimpia I. Pionescu, învățătoare la școala din Târgu Nicoresci, iar d-na Ana I. Nazare le vorbește despre crescerea copiilor. Ambele au fost feliitate de d-l Ministru. D-l I. Nazare învățătorul diriginte din Nicoresci, unul din bîtrării noștri învățători, a arătat că are inimă tină, și că pôte încă ajuta cu succes pe cei ce muncesc pe terenul greū al redeșteptării naționale.

După o mică gustare, d-l Ministru, însoțit de d-l prefect și alte persoane, pornesc la Mărășești spre a lua trenul pentru București.

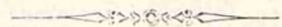
Una din cele mai frumoșe privelisci se desfășură privitorului: grupuri, grupuri se vîd: femei, fete, tineri și bătrâni, răspîndindu-se pe văile Nicoresciului, toți cu inima plină de bucurie că au avut în mijlocul lor pe Ministrul blând și bine-voitor, care cu drag și mulțumire a dis fiecăruiă câte un cuvînt de mângăiere.

Entuziasmul și dragostea cu care a fost primit d-l Haret, arată că este iubit și apreciat pentru munca ce desfășură și priceperea cu care conduce opera regenerării noastre naționale.

Monumentul este înalt de 2 m. 50, în forma unei piramide patrunchiulare, iar în vârf un frumos vultur aurit, cu aripile întinse, gata de a sbura.

Pe fața despre drum sunt numele acelor 8 eroi din comuna Buciumeni, morți în război; și sub numele lor, cu litere mari, scris: *Comuna recunoșcătoare.*

De la Corod.

VORNICUL IORDACHE KREȚULESCU

Fondatorul Bisericii Krețulescu.

DOMNIȚA SAFTA

Fiica lui Constantin Vodă Brâncoveanu,
soția lui Iordache Krețulescu.

O CARTE FOLOSITORE.

Administrația Casei Bisericii, prin îngrijirea harnicului ei administrator P. Gârbovicenu, a dat publicității un volum coprinzând note asupra a 7 biserici cu averile lor proprii. S'au ales de ocam dată bisericile: Sf. Spiridon Nou, Sf. Vineri-Herasca, Slobozia, Sf. Ilie, și Crețulescu, din Bucuresci, precum și S-ta Treime (Știrbeiu) și Sf. Ilie din Craiova.

Incetul cu incetul se vor da note și asupra altor biserici, iar cu timpul se vor publica monografii întocmite de cunoscători și asupra monumentelor noastre istorice și religioase.

Volumul coprinde 250 pagine format mare, cu 37 ilustrațiuni și 12 planșete, minunat lucrate.

La fie care biserică se face istoricul ei, arătându-se numele fondatorilor cu chipurile lor, cum și vederea bisericii în trecut și în prezent. Planșetele coprinde genealogiile unor familii și planuri de moșii.

Nu putem mai bine arăta importanța acestei lucrări de cât reproducând câte va părți din introducerea ce sub a sa semnătură, pune d-l Gârboviceanu la începutul cărții:

Biserica noastră ortodoxă a fost singura instituțiune în trecut, la care s'au adăpat mințile și inimile Românilor, fie pentru trebuințele lor religioase, fie pentru cele naționale. Ea a fost instituțiunea în jurul căreia s'au adunat Românii în vremuri grele: ea a fost care i-a îmbărbătat la munca și la lupta pentru apărarea și păstrarea legii și a moșiei; ea este, care ne-a păstrat graiul în marea masă a poporului, și prin urmare și naționalitatea!

Biserica a fost totul. În ea vedeau Românii sprijinul și mântuirea!

E o datorie să se dea la ivela comorile noastre artistice, uitate prin munți, sate și orașele și să se arate și trecutul cel plin de slavă pentru lege și țară al monumentelor, în care se ascund asemenea comori! Cel ce spune aceste cuvinte n'are până de maestru să arde și altora ceea ce simte sufletul lui în această privință!

Felicităm Casa Bisericii pentru Românescul început ce face, și avem bună speranță că în curând noi comori vor fi date la lumină.

T.

La Administrația Buletinului Oficial al Ministerului Cultelor, Strada Mântuleasa No. 9, se găsește de vîndare, noul regulament pentru aplicarea legii asupra învățămîntului primar și normal pr.mar, cu prețul de 0,60 bani, expediat franco la domiciliu.

De la un cerc cultural de pe Domeniul Corónei.

În ziua de 14 Martie a. c., s'a ținut în comuna Domnița din jud. R.-Sărat de către cercul cultural a preoților și a învățătorilor satelor de prin prejur niște conferințe foarte instructive pentru săteni.

Intrunirea a fost pusă sub președinția agentului administrației Domeniului corónei, șeful de cultură din localitate, care a deschis ședința urând bună venire cercului. Arată apoi mijlocele de cari Administrația Domeniului Corónei se va folosi pentru-ca să îndrumeze pe o cale rațională cultura câmpului pe acest domeniu unde regia este înființată abia de un an de zile. Ilustréză cuvîntarea sa în exemple din cartea «Indrumări» a d-lui Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei, arată sătenilor îmbunătățirile ce s'a făcut în scurt timp pe domeniul Domnița, precum și speranțele frumoase, ce trebuie să aibă și pentru viitor.

Dă cuvîntul d-lui Învățător Baștiurea, care vorbește despre cultura cartofilor, importanța introducerii acestei plante pe o scară mai întinsă și modul cum trebuie să se păstreze aceste plante în timpul ernei. D-l conferențiar își sprijină părerile sale pe circulara d-lui Kalinderu asupra acestei cestiuni, circulară ce se găsește în cartea «Indrumări», ce este răspândită în mâinile tuturor. Arată că această carte cuprinde multe povețe admirabile și că din fie-care pagină transpiră, dragostea pe care d-l Kalinderu o are pentru sâten.

Se dá cuvântul apoi d-lui notar din localitate, care vorbește despre legile țarei și mai ales despre acelea, ce privesc populația rurală.

După d-l notar urméză la tribună preotul comunei Domnița, care prin o cuvîntare foarte patriotică explică sătenilor origina Națiunei Române. Face apoi un scurt istoric asupra domnitorilor din trecut și ajungînd la domnia M. S. Regelui Carol, explică că este cea mai glorioasă din istoria noastră, căci nici odată țara n'a fost mai prosperă și mai bine privită ca în present. Sfinția sa arată cum Majestatea Sa, prin înțelepciunea Sa înaltă și-a creat în istorie o pagină bogată și din cele mai frumoase, pe care generațiunile viitoare o vor citi-o cu multă venerațiune și rugînd pe Dumnezeu ca această fericită domnie să fie cât mai lungă strigă împreună cu sătenii adunați: Sa trăiască M. S. Regele, trăiască M. S. Regina, A. L. Prințul și Prințesa României și auștii lor fii. Trecînd apoi în alte ordine de idei îndemnă pe săteni să urmeze îmbunătățirile, ce se fac pe Domeniul Corónei și să asculte sfaturile ce li se dau sub niște auspicii atât de înalte și atât de iubitoare.

Cuvîntarea sa a mișcat mult auditorul compus din foarte mulți săteni și sâtence. Au luat parte și toți agenții Administrației Domeniului Corónei Domnița.

Copii școlei au înțonat arii și au jucat mai multe piese de teatru. S'a putut vedea că d-l Învățător își dá silință pentru educația lor. S'a admirat mult și frumoasa scenă făcută de Administrația Domeniului Corónei.

I. C.

Informațiuni

Amicul și membrul nostru în comitet d-l Colonel P. V. Năsturel, a fost ridicat pe ziua de 10 Maiu curent, la gradul de *general*.

Felicităm pe amicul și membrul nostru în comitet, pentru această bine meritată înaintare.

Suntem siguri că armata are în noul general, o căpetenie de frunte, Tronul un braț viguros și Țara un soldat devotat. Îi urăm viață lungă și spor la muncă.

* * *

În ziua de 29 Maiu 1904, ora 10 jumate a. m., se va ține la Eforia spitalelor civile din Bucuresci, Bulevardul Elisabeta, licitație pentru arendarea moșiilor mai jos notate pe un period de 10 și 15 ani, cu începere de la 23 Aprilie 1906 și anume:

Județul Ialomița. — 1) Stelnica, comuna Stelnica, garanție prov. lei 9.000. 2) Călărașii Lichiresci com. Călărașii Vechi, garanție provizorie lei 16.000.

Județul Teleorman. — 3) Drăcșani, com. Drăcșani, garanție provizorie lei 5.000. Supra-oferte nu se primesc.

Bibliografii.

Au apărut:

Viața modernă în raport cu Educația morală.

Conferință ținută cu ocazia celei a X-a aniversare a școlii secundare de fete «Despina Dómna» din Ploesci, de Preotul George Chirică, licențiat în teologie și profesor. *Prețul 0,25 bani* la autor, școla secundară de fete, Ploesci.

* *

Sudii și observațiuni asupra apei de «Căciulata» pe vara anului 1903, de D-r G. Nicolau, medic primar al spitalului din Focșani și medic diriginte al stațiunii balneare «Călimănesci-Căciulata», lucrare cuprinzând observații asupra bolilor ce au fost vindecate prin aceste ape.

* * *

Colaboratorul nostru D-l Sp. Popescu va scöte în curând, în editura tipografiei «Moldova» din Galați, în broșură, scrisorile către învățatori, publicate în revista noastră, cum și alte scrisori privitoare exclusiv pe preoți și învățatori. Importanța scrisorilor D-lui Spiridon Popescu este de netăgăduit, încât apariția acestei lucrări va fi un adevărat eveniment. Indemnăm pe toți acei ce vor dori să aibă această lucrare, să-și adreseze D-lui C. Graur, tipografia *Moldova* Galați, de öre ce nu se vor tipări de cât atâtea exemplare câte cereri vor fi, iar costul va fi numai de lei 1,50.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

— D-rei Elena I. Popescu, Atârnați. Teleorman. — Sunteți achitată pe anul curent al VII, cu chit. 12.776. Mulțumiri.

— Pr. Marin Dumitrescu, Dobroesci. Ilfov. — Idem cu chit : 12.068

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat oa, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresci.

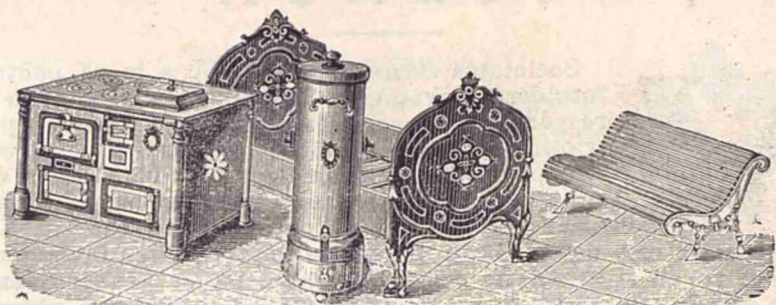
Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — *Membrii*, Splru C. Haret, Ministru, profesor Universitar; I. Dimitrescu Procop., senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Censori*, Const. Allmăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar.

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

I. Scrădeanu învăț., (Tândălesci-Gorj), 1 leu; Dem. Popescu învăț., (Tismana-Gorj), 1 leu; Nicolae Popescu învăț., (Somănesci-Gorj), 1 leu; Gh. Schintee învăț., (Bălta-Gorj), 1 leu; Gh. Bărbulescu învăț., (Turceștii de sus-Gorj), 1 leu; Const. Păsăreanu învăț., (Bălteni-Gorj), 1 leu; Dem. Popescu, învăț., (Surupați-Gorj), 1 leu; Dem. Nicolăescu, învăț., (Budieni-Gorj), 1 leu; Nicolae Vanvulescu învăț., (Măgherești-Gorj), 1 leu; Gh. Dănescu învăț., (Săcele-Gorj), 1 leu; B. Bădescu învăț., (Cărbunesci-Gorj), 1 leu; M. Popescu învăț., (Negoesci-Gorj), 1 leu; Pr. Dem. Lianu învăț., (Turbați-Gorj), 1 leu; Ilie C. Alexandrescu învăț., (Cărluști-Gorj), 1 leu; Ioan Popescu învăț., (Topești-Gorj), 1 leu; Alexandru Rădulescu învăț., (Rădinești-Gorj), 1 leu; Nicolae Popescu învăț., (Aninișu-Gorj), 1 leu; I. Modrescu învăț., (Urechești-Gorj), 1 leu; C. Iliescu (Băcești-Gorj), 1 leu; V. Ungureanu, învăț., (Bălești-Gorj), 1 leu; I. Săftoiu învăț., (Lelești-Gorj); D. R. Voiculescu învăț., (Runcu-Gorj), 1 leu; Ioan Neferescu învăț., (Tismana-Gorj), 1 leu; Alex. Ștefulescu, revisor școlar (Tg. Jiū), 2 lei; Ioan Prentescu învăț., (Logrești-Moșneni) 1 leu; Epitropia bisericii Slobozia (Bucuresci), 2 lei; Th. Crețescu preot, (Bucuresci), 2 lei; Ioan Duhovnicu (Bucuresci), 2 lei; Stănescu. I. preot, (Bucuresci), 2 lei; Filip Economul preot, (Bucuresci), 2 lei; Sachelarie Ionescu preot, (Bucuresci), 2 lei; G. Zamfirescu preot, (Bucuresci), 2 lei; Radu Cordeanu preot, (Bucuresci), 2 lei; N. Dragomirescu preot, (Bucuresci), 2 lei; Duhovnicul Iancu Iconomu preot, (Bucuresci), 2 lei; T. S. Opran, preot, (Bucuresci), 2 lei; Chiru Costescu cântăreț, (Bucuresci), 2 lei; Marin Nușescu cântăreț, (Bucuresci), 2 lei; P. Popescu cântăreț, (Bucuresci), 2 lei; D. Popescu preot, (Bucuresci), 2 lei; Răsvanescu preot, (Bucuresci), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății e de 121; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 1.446 lei și 75 de bani.

(Va urma în numărul viitor).

FABRICA COMETUL ADOLF SALOMON

Str. Dómnei 14, Bucuresci.

Sobe Calorifere. Maşini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi şi mobile
de fier.

62-8

Cel mai mare şi vast magazin şi singurul care *vinde eftin*.
Dilnic soseso Incălzăminte Negre şi Colori, pentru Bărbaţi, Dame şi Copii
din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Preţuri corente la Ghete de Bărbaţi:

de Vax cu Elastic sau Şireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.
• • • Nasturi	•	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
• Lack cu Elastic sau Şireturi	•	12.95,	13.95,	14.95.	
• • • Nasturi	•	13.95,	14.95,	15.95.	
• Chevreau cu Elastic	•	12.95,	13.95,	14.95.	
• • • Nasturi	•	13.95,	14.95,	15.95.	

Preţuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Şireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.		
• • • Botoni	•	11.95,	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
• • • Colori	•	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.	
• Gems cu Nasturi şi Şireturi	•	7.95,	8.95,	9.95.		
Pantofi de Chuvreau albi decoltaţi	•	5.95,	6.95.			
Idem cu Şireturi şi Nasturi	•	6.95,	7.95,	8.95.		
Idem de Lack diferite forme	•	5.95,	6.95,	7.95,	8.95,	9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame şi Bărbaţi ou preţuri fabulos de eftine.
In tot deauna se găsesco mari cantităţi de mănuşi Glacé, Albe, Colori,
şi Negre pentru Dame Lei 2.50.
• Bărbaţi • 2.95.

Rupendu-se la incercare, se dă altă
pereche.

Magasin la tote Sesónele, Calea
Victoriei No. 27, alături de Poliţia
Capitalăi, Bucuresci.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor ave un soadēmint de
5% din preţurile însemnate, prezentând
cuponul.